

HOFFSCHILD, LIESEL (87): *Konfirmationsmantel*

Mir hatten en Tant Änn un die Tant Änn wor immer för uns Kinder do. Un et wor en gode Schniedersch. Wie et op de Konfirmation aanging, moot die Tant Änn et Konfirmationskleid nihe. Un mir gingen nit ohne Konfirmationsmantel en de Kirch.

De Fessgemeinde wor schon op dem Wäg en de Kirch, do feele mir de Polster us dem Mantel. Un da ich nit ohne Polster hinging, hatt de Tant Änn sich dann draangesetz un hät mer die Polster en dä Mantel gemaht, hät mich bei der Hand genomme un es met mir em Lauschredd vom Leistapel noh der Trinitatiskirch em Filzegrave gelaufe, dat mer grad noch mem Pastur en de Kirch kome.

Hoffschild, Liesel (87): *Konfirmationsmantel*

miɣ hatən_ən tant ʔən ʔən di tant ʔən vɔ ʔimə fyɔ ʔʊns kɪndə dɔ: ʔʊn dat vœ:_ən ju:tə
fni:dɛʃ ʔʊn ʔalz_ət ʔop di ,kɔmfɔmats'jo:n ʔa:njɪŋ mo:t:i tant ʔən ʔət ,kɔnfemats'jo:ns,klɛɪt ni:ə
ʔʊn miɣ jɪŋən:ɪt ɔ:nə ,kɔmfɪmats'jo:ns,mantəl ʔən də kɪʁfɪ də 'fɛstjəmɔɪndə vɔ ʃon ʔop_dəm
vɛ:ɲ ʔɪn dɪ kɪʁfɪ dɔ fe:lə miɣ də pɔlste ʔʊs dəm:antəl ʔʊn da: ʔɪɲ nit ʔɔ:nə pɔlste hɪn jɪŋ had:i
tant ʔən: zɪɲ dan 'dʁanjɛzɛtst ʔʊn hɛt mɛɣ di pɔlste ʔɪn dɛ mantəl jəma:t hɛt miɲ bɛɪ dɛ hant
jənɔmə ʔʊn ʔes met mie ʔɪm 'laʊfʃɛt fɔm 'laɪfta:pəl nɔ dɛ tʁɪni'ta:təs,kɪʁfɪ ʔəm fɛltʃə'jɛa:və
jələʊfə dat mɛ jɛa:t nɔx mem pastuɣ ʔən də kɪʁfɪ kɔ:mə